

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Vicente Pascual García.

Εναγομένη: Confederación Hidrográfica del Duero

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι αντίθετος προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία απαγορεύει κάθε διάκριση λόγω ηλικίας και η οποία κατοχυρώνεται από το άρθρο 13 της Συνθήκης και από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78⁽¹⁾, εθνικός νόμος (και συγκεκριμένα η παράγραφος 1 της μόνης μεταβατικής διατάξεως του «νόμου 14/2005 περί των όρων των συλλογικών συμβάσεων που αναφέρονται στη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας για τη συνταξιοδότηση»), ο οποίος θεωρεί έγκυρους τους όρους των συλλογικών συμβάσεων περί υποχρεωτικής συνταξιοδότησεως, για την οποία τίθενται ως μόνες προϋποθέσεις, αφενός, η συμπλήρωση από τον εργαζόμενο του ορίου ηλικίας για τη συνταξιοδότηση και, αφετέρου, η πλήρωση των προϋποθέσεων που απαιτούνται από την ισπανική νομοθεσία περί κοινωνικής ασφαλίσεως για τη θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησεως βάσει καταβολής εισφορών, αν ληφθεί υπόψη ότι για τις συλλογικές συμβάσεις που πρόκειται να συναφθούν στο μέλλον τίθεται ως επιπλέον προϋπόθεση ότι, προκειμένου να επιτραπεί η λύση της συμβάσεως λόγω ηλικίας, η επιχείρηση πρέπει να συναρτά τη λύση αυτή προς ορισμένη πολιτική απασχολήσεως;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα:

2) Υποχρεούμαι ως εθνικός δικαστής, σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία απαγορεύει κάθε διάκριση λόγω ηλικίας και η οποία κατοχυρώνεται από το άρθρο 13 της Συνθήκης και από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78, να απόσχω από την εφαρμογή στην προκειμένη υπόθεση της προαναφερθείσας μόνης μεταβατικής διατάξεως του ως άνω νόμου 14/2005;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αντίδικος στην αναρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ)

Λοιποί διάδικοι: Sodipan SCA, παρεμβαίνουσα.

Αιτήματα της αναρесеίουσας

Η αναρесеίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρесеί την αναρесеιβαλλόμενη απόφαση,
- να δεχτεί τα αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδίκως η αναρесеίουσα και να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Ιουλίου 2004 στην υπόθεση R 699/2003-1,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναρесеίουσα ισχυρίζεται ότι η αναρесеιβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, που προβλέπει τα εξής: «Το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώρηση, εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα [...]». Με την αναρесеιβαλλόμενη απόφαση δεν ελήφθη υπόψη προσηκόντως η έννοια του κινδύνου σύγχυσης, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Κατά την αναρесеίουσα, μεταξύ των σημάτων τα οποία αφορά η παρούσα διαφορά δεν μπορεί να υπάρξει σύγχυση, διότι τα εν λόγω σήματα εμφανίζουν προφανείς φωνητικές, οπτικές, απεικονιστικές και εννοιολογικές διαφορές.

⁽¹⁾ ΕΕ L 11, της 14/01/1994, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Φεβρουαρίου 2006 η Soffass SpA κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που εκδόθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-396/04, Soffass SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-92/06 P)

(2006/C 121/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρесеίουσα: Soffass SpA [εκπρόσωποι: V. Bilardo, C. Bacchini, M. Mazzitelli, avvocati]

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-108/06)

(2006/C 121/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: H. van Vliet και F. Simonetti]

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/42/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 21 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 197, σ. 30.

Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-112/06)

(2006/C 121/07)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωπος: Μ. Κωνσταντινίδης]

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι:

- α) η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι:
 - τα απόβλητα στους χώρους εναπόθεσης του Μεσομυρίου και του Κουρουπητού στην Κρήτη θα διατίθενται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον,
 - τα απόβλητα στους χώρους εναπόθεσης του Μεσομυρίου και του Κουρουπητού θα παραδοθούν σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής αποβλήτων ή σε επιχείρηση που διεξάγει τις εργασίες διάθεσης αποβλήτων,
 - ο χώρος εναπόθεσης των αποβλήτων στο Μεσομύρι, ο οποίος δε έχει λάβει άδεια συνέχισης της λειτουργίας του, θα παύσει να λειτουργεί το συντομότερο δυνατόν και θα

ακολουθήσει η απαιτούμενη διαδικασία φροντίδας και διαχείρισης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ⁽¹⁾ περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ⁽²⁾, καθώς και του άρθρου 14, σημείο β), της οδηγίας 99/31/ΕΚ⁽³⁾ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων.

- β) να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η διάθεση των αποβλήτων στους χώρους του Μεσομυρίου και Κουρουπητού Κρήτης γίνεται κατά παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει η Ελληνική Δημοκρατία δυνάμει των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ, καθώς και του άρθρου 14, σημείο β), της οδηγίας 99/31/ΕΚ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων.
2. Όσον αφορά το χώρο ανεξέλεγκτης διάθεσης αποβλήτων στο Μεσομύρι, τα συμπεράσματα έκθεσης των εμπειρογνομόνων της Επιτροπής κατέδειξαν η εναπόθεση 90.000 τόνων αποβλήτων στο χώρο θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία και ενδέχεται να βλάψει το περιβάλλον. Επιπλέον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ελληνικές αρχές δεν έλαβαν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα αποθηκευμένα απόβλητα στο Μεσομύρι θα παραδοθούν σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής αποβλήτων ή σε επιχείρηση που διεξάγει τις εργασίες διάθεσης αποβλήτων.

Η Επιτροπή προσθέτει ότι οι ελληνικές αρχές έχουν αποφασίσει ότι ο χώρος στο Μεσομύρι έπρεπε να παύσει να λειτουργεί, κρίνοντας ως απαραίτητη την αποκατάστασή του και τη θέσπιση συγκεκριμένων προϋποθέσεων για τη μετέπειτα φροντίδα και διαχείριση του χώρου. Ωστόσο, η απόφαση αυτή δεν περιέχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα συμμόρφωσης και δεν έχει τεθεί σε εφαρμογή ακόμα, εξαιτίας της έλλειψης πόρων για την υλοποίησή της.

3. Όσον αφορά την παλαιά χωματερή του Κουρουπητού, η έκθεση των εμπειρογνομόνων της επιτροπής έδειξε ότι ο χώρος δεν έχει αποκατασταθεί και επισήμανε τους ενδεχόμενους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον. Η έκθεση αναφέρει ειδικότερα ότι υπάρχει: 1) απόπλυση μεγάλου μέρους της επικάλυψης με χώμα, 2) ανεπάρκεια της ευστάθειας και της αντίστασης στη φθορά και 3) καύσεις των υφιστάμενων αποβλήτων της χωματερής, οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν σε τοξικές εκπομπές. Παράλληλα, οι ελληνικές αρχές δεν έλαβαν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα απόβλητα στον Κουρουπητό θα παραδοθούν σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής αποβλήτων ή σε επιχείρηση που διεξάγει τις εργασίες διάθεσης αποβλήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 194 της 25.7.1975, σ. 39

⁽²⁾ ΕΕ L 78 της 26.3.1991, σ. 39.

⁽³⁾ ΕΕ L 182, της 16.7.1999, σ. 1.